

[Rahbæk Møller]

husdyrproduktion i drift, og til gengæld strammes for dem, der afskaffer produktionen. Men når det er sagt, skal det også siges, at det princip, man her har valgt, ikke er særlig velvalgt. Den lettelse på besætninger i drift, som nu kommer, fremkommer på den besynderlige måde, at når stambesætningen stiger i værdi, så ikke alene er denne værdistigning skattefri – det har den altid været – men for fremtiden kan en tredjedel af denne værdistigning, inflations- eller konjunkturværdistigning, trækkes fra i landmandens øvrige indtægt. Det er dog i sandhed et besynderligt princip. Tænk hvis man overførte det til parcelhusejerne. Deres værdistigninger er som bekendt også skattefrie. Vi er da nogle partier, herunder bl. a. mit eget og skatteministerens og også nogle øvrige af regeringens støttepartier, der ønsker disse værdistigninger beskattet. Hvis vi skal overføre dette princip til dem, så skulle parcelhusejerne altså ikke alene have skattefrihed for værdistigningen, men derudover have et fradrag på en tredjedel af værdistigningen årligt.

For fuldstændighedens skyld skal jeg sige, at disse fradrag ophobes og kommer til beskatning, når besætningen sælges, men alligevel: der er tale om et princip, som vi simpelt hen ikke kan forklare over for landets øvrige plagede skatteborgere, og derfor må vi afvise lovforslaget.

Jeg vil også sige, at det heller ikke landbrugspolitisk er noget særlig godt princip. Inflationen rammer også landbrugere som alle andre, men der er det specielle ved det, at den rammer hårdest, når den stopper. Det er noget af det, der er problemet i dag, at inflationen på det område lige pludselig er gået i stå, og så kommer mange i klemme. Men den skattelettelse, som man her giver, og som er bundet til inflationen, udebliver netop, når forholdene er tunge. Omvendt hvis der kommer gang i inflationen – og det vil sige, hvis rentebyrden bliver forholdsvis lettere – så får man fradraget. Man får fradraget, når man ikke har brug for det. Man får det ikke, når man har brug for det.

Jeg har tidligere konstateret, at industriministeren er væsentlig bedre end skatteministeren til at føre industripolitik. Nu må vi også konstatere, at det ganske givet ville være tryggere at overlade til landbrugsministeren at føre landbrugspolitik. Så kunne det også

være, at skatteministeren kunne få tid til at lave en skattereform.

Jeg vil slutte med at stille to spørgsmål til ministeren. For det første vil jeg godt bede ministeren bekræfte det, jeg her har sagt. Det vil sikkert komme overraskende for mange, at man overhovedet kan finde på at lave et sådant princip. Er det ikke rigtigt, at når der sker en værdistigning, inflations- eller konjunkturværdistigning, så er den ikke alene skattefri, men ejeren af en stambesætning får et fradrag i sin øvrige indtægt på en tredjedel af dette beløb? Det er det ene spørgsmål.

Det andet spørgsmål er: hvormed vil skatteministeren bevare dette princip over for landets skatteydere?

Aase Olesen (RV):

Det radikale venstre støtter lovforslaget om at forenkle beskatningen af husdyrbesætninger, således at køb og salg af stambesætninger også falder ind under indkomstopgørelsen.

Men jeg vil nok som indledende bemærkning sige, at selv om dette lovforslag er et led i de 4 partiers aftale om lempelse af erhvervsbeskatningen inden for en beløbsramme på 1,2 mia kr., så er udformningen af lovforslaget sket i ministeriet. Vi er naturligvis parate til at se positivt på det, men vi har ikke på forhånd givet tilsagn om at støtte hver eneste af de tekniske detailløsninger, som ministeren her foreslår.

Når jeg fremhæver dette i starten, hænger det samme med det stemningsskift, man oplever, når man læser lovforslagets 9 paragraffer.

Som forhenværende ligningskommissionsmedlem hører det til blandt mine barskeste oplevelser som nyvalgt at blive sendt på kursus i beskatningsregler for stam- og salgsbesætninger. Den hidtidige praksis er så indviklet, at det varer en rum tid, inden almindelige ligningskommissionsmedlemmer overhovedet får fat i mekanikkerne bag de afgørelser, der træffes. Der er derfor grund til at takke ministeren for dette lovforslags klare regler om, hvad man for fremtiden skal forstå ved en stambesætning. Det er alene hundyr til avl. Det er naturligvis en tilfældighed, men det er noget, der næsten ligner en tanke, at få dage efter, at vi har fået nyheden om, at det nu er lykkedes at formere pattedyr